

Concert Handel The King

Gehoord: 12 november 2016, Stadstheater Zoetermeer.

Uitgevoerd door: COV "Cantate Deo" Zoetermeer o.l.v. Marco Kalkman;

Barokorkest: Consortium Melante;

Hieke Meppelink, sopraan;

Oscar Verhaar, counter-tenor;

Leon van Liere, tenor;

Martijn Sanders, bas.

Was de atmosfeer op 12 november jl. buiten kil, nat en grijs, binnen de muren van het Zoetermeerse Stadstheater wisten koor, orkest en solisten de temperatuur tot zomerse waarden te brengen.

Centraal in het concert stonden de Coronation Anthems die Händel componeerde ter gelegenheid van de kroning van King George II en Koningin Caroline. Het zijn vier feestelijke stukken, gebaseerd op bijbel-

teksten die Händel voor deze composities zelf heeft uitgezocht. (Aan een aantal suggesties van de aartsbisschop van Canterbury had Händel absoluut geen boodschap. Zijn reactie op de goede bedoelingen van de aartsbisschop was kort en bits: "I have read my Bible very well and I shall choose for myself").

Naast de beroemd geworden Coronation Anthems waren de "Ode for the Birthday of Queen Anna, eveneens van Händel en enkele deeltjes uit de "Ode for the Birthday of Queen Mary" van die andere Engelse barokmeester, Purcell, geprogrammeerd.

De "koninklijke" outfit van het koor, de aankleding van het toneel, de belichting en last but not least, de prachtige kroon boven het koor was oogstrelend

en oogste terecht een spontaan applaus.

Dan de muziek.

Aanvankelijk wilde het muzikale vonkje bij mij niet overslaan. In de aanvang kwam het koor wat aarzelend over, inzetten waren niet altijd gelijk terwijl de zuiverheid bij de sopranen zo af en toe "net aan" was.

In Purcell's Come ye sons of art" kwam Cantate Deo echt goed op stoom. Hoogtepunt in dit fraaie werk was voor mij het fantastisch gezongen - helaas veel te kort durende - duet voor sopraan en alt "Sound the trumpet". Dat de stilte in de zaal tijdens de uitvoering van dit werk oorverdovend was zegt m.i. wel iets. Zegt eigenlijk alles. Ik zou de clavecinist van het orkest onvoldoende recht doen wanneer ik hem hier niet zou noe-

men. Chapeau voor zijn prachtige en virtuoze spel.

Na de pauze openen koor en orkest met "Zadok the Priest" (Coronation Anthem no. I). Na een spannend opgebouwde orkestrale inleiding kwamen de Händeliaanse decibellen vanaf het podium vol de zaal in. Dirigent Kalkman pookte in deze topper van Händel het vuurtje flink op en zette gaandeweg de hele boel in lichterlaaie. Een kippenvel-moment.

In de fraai uitgevoerde "Ode for the Birthday of Queen Anna" traden solisten en koor beurteelings voor het voetlicht. Het werd een uitvoering die indruk maakte.

Met "My heart is intiding" (Coronation Anthem no. IV.), sloten koor, orkest en solisten het concert af. Een heel spannend moment diende zich vlak voor het einde aan toen, kennelijk als gevolg van een communicatiefout, de inzichten van dirigent en koor nogal uiteen gingen lopen. Deze ontsporing werd professioneel opgelost waardoor de avond in een picardische terts kon eindigen.

In de ongenadige en niets verbloemende akoestiek van het Zoetermeerse Stadstheater heeft Cantate Deo zich prima staande weten te houden. Zo af en toe, met name in de dubbelkorige delen, was overigens wel te horen dat vergrijzing ook voor Cantate Deo geen onbekend fenomeen is.

Een compliment maak ik aan het adres van de bassen en de tenoren die in het koor veruit in de minderheid zijn maar die ik nergens op "schreeuwen" heb kunnen betrappen.

Aan de dynamiek kan m.i. nog wat worden geschaafd. Hoewel werken van Händel vaak een stevige aanpak vergen vond ik het hier en daar toch een beetje "Händel op klompen". Iets meer nuance had wat mij betreft gemogen. Zichtbaar was dat de dirigent in de fugato's steeds meer ogen van koorleden verloor aan hun muziekboeken. Dit ging ten koste van de inzetten en van de duidelijkheid van de thema's. Wat hier ook van zij, Cantate Deo heeft wat mij betreft haar bestaansrecht (opnieuw) bewezen. Natuurlijk is er hier en daar een uitglijder of wordt een inzet gemist. Natuurlijk is zo af en toe de zuiverheid in het geding.

Maar wie zou daarover vallen als er zo veel moois tegenover staat, als er recht uit het hart is gezongen. Beethoven zei het ooit zo: "Een valse noot zingen is onbelangrijk, maar zingen zonder passie is onvergeeflijk!"

Mijn hoed neem ik af voor het orkest. Met name noem ik hier de houtblazers die mij hebben geboeid met hun gave spel (wat ik van de eerste violen niet altijd kon zeggen). Mijn hoed neem ik af voor het solistenkwartet dat een substantieel aandeel aan het concert heeft geleverd.

Sopraan Hiepe Meppelink boeide met haar aanstekelijke voordracht; de bijdrage van altus Oscar Verhaar vond ik verrassend mooi.

In 1831 schreef Robert Schumann een lovende recensie over een compositie van Frederic Chopin. Schumann begon zijn recensie met de zin: Hoed af, heren. Een genie!

Anno 2016 heb ik mijn hoed nog weer eens afgenomen voor Händel.

En voor Cantate Deo!!

Jan van Vliet
15 november 2016